

Neb nám přišli dělat tu čistírnu. Naši vlastní, ekologickou.

A Brtník musel dělat stavební dozor

A já.....tím pádem..... musela jezdit do prase sama

A tím pádem.....sem musela usednout za volant.

Usedám pořád s obavami, ale přiznám se, že mě to místama fakt baví. Hlavně na těch našich silničkách /a když, jako teď třeba není na dálnici moc velký provoz, protože jsem jela opravdu brzo, už v pět ráno, tak mě to ba i na tý dálnici. /

Ale ty naše půvabný lesní silnice jsou (když není tma, neprší a není mlha ☐ ☐) lepější. Půvabnější a zajímavější. Oba tyhle dny jsem je měla více-méně pro sebe. Není moc bláznů, co jede do prase takhle brzo. Ale vyplatilo se mi to.

Jinak bych nemohla, jako tuhle, potkat za kapličkou v zatáčce toho pana srnce. Celý mu to tam patří a tak se podle toho chová. S důstojností tam zas stál a čučel, co si to dovoluju tam jet ☐ . Zastyděla jsem se velice, že mu opětovně ruším jeho kruhy a velmi, velmi pomalu jsem jela dál. Abych se mohla kochat. Je fakt krásnej. A velmi důležitěj ☐ .

Asi aby se mi i ten další den, v pátek, jelo dobře do prase, zažila jsem další setkání. Sjela jsem ze státovky na silničky lesní a poté, co jsem projela prvním lesním úsekem, následuje vlevo pastvina lemovaná břízama, vpravo políčko. Úsek cesty vyloženě vystřiženej z jednoho místa v mých milovaných Novohradkách. A tam, koukám s dostatečným předstihem, že v dálce je něco na silnici v protisměru. Něco, co tam sedí. Na zajíce to bylo moc veliký, na srnu ☐ (ano sedící srna je nesmysl, ale mělo to prostě ušiska vztyčený) jednak nesmyslný a pak zase malý. Sundala jsem noženku z plynu a přibližovala se vhodnou rychlostí. Hrozně dlouho se mi nedařilo zjistit, co to tam tak v poklidu sedí.

Pak jsem to konečně viděla v celý svý kráse. Na pohodu tam seděla liška a cosi třímala v tlamě. Nevěděla jsem, co to má, mohla to být kořist a nebo taky mohla přenášet mládě. Stal se ze mě hlemejžd' a jela jsem opravdu pomalilinku. Zrzka - mimochodem krásná, mladej kus, štíhlá, dokonale vybarvená s nádherným kukučem - přešla s dlouhým pohledem na

auto lehkým krokem přes cestu a upustila do trávy to, co měla v kušně. Ještě pořád jsem nevěděla co. A tak jsem fakt už skorem zastavila pro případ, že by to opravdu bylo mládě a hodlalo by se vydat zpátky na silnici.

Ne, nebylo to mládě, byl to ulovený zajíc, kterýho mrskla do pažitu a šla se schovat do toho pole. Mohla jsem tak v pohodě zase dát nohu na plyn a rozjet se do dálav. S hezkým pocitem s krásnýho setkání. Mám lišky ráda. Já vím, nesou s sebou i negativa, obzvláště v době mládat, ale je to krásné a inteligentní zvíře. Tak jsem ráda, že jsem si zase jednu zrzku mohla pořádně prohlídnout. To se mi to pak jelo krásně dál!